19/03/2024

Πειραιώς Σεραφείμ: Δεν μπορούμε να θεωρούμαστε πιστά μέλη της Εκκλησίας υιοθετώντας πρακτικές αντίθετες με την χριστιανική διδασκαλία

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πειραιώς

“Δεν μπορούμε να θεωρούμαστε πιστά μέλη της Εκκλησίας, υιοθετώντας θεωρίες και πρακτικές αντίθετες με την χριστιανική διδασκαλία και κύρια τις διάφορες σύγχρονες μορφές αποκρυφισμού, (αστρολογία, μαντική, γιόγκα, διαλογισμό, μετενσάρκωση, αυτογνωσία, εναλλακτικές θεραπείες, κλπ), οι οποίες μας αποκόπτουν την κοινωνία μας με το Θεό και μας προσδένουν στον Σατανά”.

Αυτά είπε μεταξύ άλλων ο Μητροπολίτης Πειραιώς κ. Σεραφείμ στην Ποιμαντορική Εγκύκλιό του προς τον ευσεβή Κλήρο και τον φιλόχριστο λαό της Ιεράς Μητρόπολης Πειραιώς, επί τη Κυριακή Α΄ Νηστειών, της Ορθοδοξίας 2024.

*"Διανύουμε την Αγία και **Μεγάλη Τεσσαρακοστή**, διατρέχουμε το νοητό στάδιο του πνευματικού μας αγώνα, κάνουμε οι πιστοί τον προσωπικό μας αγώνα, για αποβολή των ψυχοκτόνων παθών μας, για κάθαρση και αγιασμό, για απόκτηση αρετών, ώστε να φθάσουμε στο Άγιο Πάσχα καθαρισμένοι, για να εορτάσουμε την «εορτή των εορτών» θεοφιλώς. Αλλά όμως **δεν αρκεί ο οιοσδήποτε ψυχοσωματικός αγώνας μας**. Πρέπει να συνοδεύεται και από την καθαρότητα της πίστεώς μας, διότι η σωτηρία μας εξαρτάται από την ορθή πίστη μας"*, υπογράμμισε ο Σεβασμιώτατος.

*"Στις δύστηνες ημέρες μας κυριαρχεί ο **επάρατος Οικουμενισμός** , η πλέον δαιμονική αίρεση – παναίρεση στην ιστορία της Εκκλησίας μας. Βασίζεται στην δαιμονική «Καμπάλα», που είναι δημιούργημα του Ραββινικού κατεστημένου, και στον αντίχριστο Τεκτονισμό, με την εωσφορική κρυπτοκρατία του, στοχεύοντας να ενώσει όλες τις θρησκείες σε μία, για την δήθεν επικράτηση της παγκόσμιας ειρήνης, στην ουσία να εξαφανίσει την Εκκλησία μας στην σατανική χοάνη της πανθρησκείας. Δυστυχώς σε αυτή την παγίδα έχουν υποπέσει κληρικοί και θεολόγοι, μεταφέροντας τον Οικουμενισμό στην Εκκλησία. Εργάζονται πυρετωδώς για την απροϋπόθετη ενοποίηση του κατακερματισμένου χριστιανικού κόσμου, για την «ένωση των εκκλησιών», χωρίς την μετάνοια των αιρετικών. Και το χειρότερο: την **ένωση της Εκκλησίας μας και με τις θρησκείες του κόσμου, αναιρώντας έτσι την αποκλειστικότητα της εν Χριστώ σωτηρίας**, με τις σατανικής εμπνεύσεως διδασκαλίες, ότι «όλες οι θρησκείες είναι διαφορετικοί δρόμοι που οδηγούν στον ίδιο Θεό», ότι «όλες οι θρησκείες πιστεύουν στον ίδιο Θεό», ότι «όλες οι θρησκείες προσφέρουν σωτηρία»!"*, επεσήμανε.

Παρακάτω ολόκληρη η εγκύκλιος:

Τέκνα μου αγαπητα και περιπόθητα,

Σήμερα, Α΄ Κυριακή των Νηστειών, η Αγία μας Εκκλησία εορτάζει με κάθε λαμπρότητα, τον θρίαμβο της Ορθοδόξου Πίστεως, ορίζοντάς την ως « **Κυριακή της Ορθοδοξίας**». Εορτάζουμε την περιφανή νίκη κατά της φοβερής αιρέσεως της Εικονομαχίας, την νίκη της σώζουσας αλήθειας της Εκκλησίας κατά του ψεύδους, την επικράτηση του φωτός κατά του σκότους, τον θρίαμβο του Χριστού κατά του διαβόλου και ταυτόχρονα όλες τις νίκες Της κατά των πλανών

και κακοδοξιών.

Είναι γνωστό ότι η τρομακτικών διαστάσεων εικονομαχική έριδα, συντάραξε, για μια εκατονταετία, την Εκκλησία του Χριστού, τον 8ο και 9ο μ. Χ. αιώνα. Ο μισάνθρωπος Σατανάς, με όλο το δαιμονικό επιτελείο του, μετέφερε στο θεόσωστο κράτος την ανεικονική πλάνη του Ιουδαϊσμού και του Ισλάμ, την οποία υιοθέτησαν δυσσεβείς αυτοκράτορες και επιχείρησαν να την επιβάλλουν στην Εκκλησία με ανείπωτη βία. Οι ορθόδοξοι διώχτηκαν, βασανίστηκαν, εξορίστηκαν, θανατώθηκαν. Πατριάρχες καθαιρέθηκαν, Ιερές Μονές κλείστηκαν, Ιερές Εικόνες και σπάνια έργα τέχνης καταστράφηκαν, ο ευσεβής λαός δοκιμάστηκε.

Η πλάνη του ανεικονισμού έπληττε (και πλήττει με τους σύγχρονους εικονομάχους) καίρια το χριστολογικό δόγμα, ακυρώνοντας στην ουσία την σωστική δύναμη της Εκκλησίας, διότι αρνείται ουσιαστικά την πραγματική σάρκωση του Θεού Λόγου. Εφόσον ο Χριστός δεν μπορεί να εικονιστεί, δεν έχει σαρκωθεί πραγματικά, δεν προσέλαβε την ανθρώπινη φύση και άρα δεν έσωσε τον πεσόντα στην αμαρτία άνθρωπο, διότι, κατά τον άγιο Γρηγόριο Θεολόγο, «τό γάρ ἀπρόσληπτον, ἀθεράπευτον, ὅ δέ ἥνωται τῷ Θεῷ, τοῦτο καί σῴζεται» (Ἐπιστ. ΡΑ΄. 32).

Για τούτο η Αγία μας Εκκλησία, μέσα από τα ανείπωτα μαρτύρια και τους ποταμούς αιμάτων των αγίων και θεοφόρων Πατέρων, την ταραγμένη εκείνη περίοδο, υπερασπίστηκε με σθένος και οριοθέτησε την μόνη σώζουσα ορθόδοξη πίστη. Η ευσεβής αυτοκράτειρα Ειρήνη, με την στήριξη του αγίου Πατριάρχου Ταρασίου, συγκάλεσε την Αγία Ζ΄ Οικουμενική Σύνοδο, το 787, η οποία αποκρυστάλλωσε το ορθόδοξο δόγμα. Οι αποφάσεις της, περί της τιμής των Αγίων Εικόνων, της τιμητικής προσκύνησης των Αγίων κλπ, αποτελούν την ολοκλήρωση της διατύπωσης των διδασκαλιών, που είναι απαραίτητες για την σωτηρία μας. **Οι Ιερές Εικόνες δεν αποτελούν αντικείμενο λατρείας, αλλά λειτουργούν αποκλειστικά ως μέσα αναγωγής και απόδοσης τιμής προς τα εικονιζόμενα ιερά πρόσωπα, μέσω των οποίων αγιάζονται οι πιστοί. Και ο Χριστός μπορεί και πρέπει να εικονισθεί, διότι έγινε άνθρωπος και όποιος αρνείται τον εικονισμό Του, αρνείται ουσιαστικά την ανθρώπινη φύση Του!**

Η λατρεία ανήκει αποκλειστικά στον Θεό, ενώ στους Αγίους αρμόζει τιμητική προσκύνηση, όπως αναφέρει το «Συνοδικό» της εορτής: «Οἱ Προφῆται ὡς εἶδον, οἱ Ἀπόστολοι ὡς ἐδίδαξαν, ἡ Ἐκκλησία ὡς παρέλαβεν, οἱ Διδάσκαλοι ὡς ἐδογμάτισαν, ἡ Οἰκουμένη ὡς συμπεφώνηκεν, ἡ χάρις ὡς ἔλαμψεν, ἡ ἀλήθεια ὡς ἀποδέδεικται, τὸ ψεῦδος ὡς ἀπελήλαται, ἡ σοφία ὡς ἐπαρρησιάσατο, ὁ Χριστὸς ὡς ἐβράβευσεν, οὕτω φρονοῦμεν, οὕτω λαλοῦμεν, οὕτω κηρύσσομεν Χριστόν τὸν

ἀληθινὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ τοὺς Αὐτοῦ Ἁγίους ἐν λόγοις τιμῶντες, ἐν συγγραφαῖς, ἐν νοήμασιν, ἐν θυσίαις, ἐν Ναοῖς, ἐν Εἰκονίσμασι, τὸν μὲν ὡς Θεὸν καὶ Δεσπότην προσκυνοῦντες καὶ σέβοντες, τοὺς δὲ διὰ τὸν κοινὸν Δεσπότην ὡς Αὐτοῦ γνησίους θεράποντας τιμῶντες καὶ τὴν κατὰ σχέσιν προσκύνησιν ἀπονέμοντες».

Αλλά, δυστυχώς, η εικονομαχική έριδα δεν έληξε με την Ζ΄ Οικουμενική Σύνοδο, και συνεχίστηκε ως το 843, ώσπου η ευσεβής βασιλομήτωρ Αυγούστα Θεοδώρα, η μετέπειτα αγία της Εκκλησίας μας, αναστήλωσε οριστικά τις Ιερές Εικόνες και έβαλε τέλος στην εκατονταετή διαμάχη. Αυτό το μεγάλο γεγονός εορτάζουμε σήμερα. Το πέρας της Εικονομαχίας, τον θρίαμβο της Ορθοδοξίας, την αποκρυστάλλωση της μόνης σώζουσας αλήθειας της Ορθοδόξου Πίστεως.

Δεν είναι τυχαίος χρονικά ο εορτασμός αυτός. Διανύουμε την Αγία και Μεγάλη Τεσσαρακοστή, διατρέχουμε το νοητό στάδιο του πνευματικού μας αγώνα, κάνουμε οι πιστοί τον προσωπικό μας αγώνα**, για αποβολή των ψυχοκτόνων παθών μας, για κάθαρση και αγιασμό, για απόκτηση αρετών, ώστε να φθάσουμε στο Άγιο Πάσχα καθαρισμένοι, για να εορτάσουμε την «εορτή των εορτών» θεοφιλώς.** Αλλά όμως δεν αρκεί ο οιοσδήποτε ψυχοσωματικός αγώνας μας. Πρέπει να συνοδεύεται και από την καθαρότητα της πίστεώς μας, διότι **η σωτηρία μας εξαρτάται από την ορθή πίστη μας.** Η σωτηρία μας είναι συνώνυμη με την αλήθεια της Εκκλησίας μας. Γι’ αυτό και οι άγιοι Πατέρες όρισαν στην αρχή της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής να εορτάζουμε τον θρίαμβο της Ορθοδόξου πίστεως, να διακηρύττουμε την μοναδικότητα της Ορθοδοξίας μας. Να εντάξουμε στον προσωπικό μας αγώνα και την ομολογία μας στην μοναδικότητα, της εν Χριστώ και εν τη Εκκλησία, σωτηρίας μας. Άλλωστε άσκηση, νηστείες, προσευχές, κ.α. έχουν και άλλα θρησκεύματα και μάλιστα πολύ πιο αυστηρά από την Εκκλησία μας (π.χ. Ινδουισμός), αλλά σωτηρία δεν προσφέρουν! Η μεγάλη σημερινή εορτή μας παροτρύνει να συνδυάσουμε τον όποιο πνευματικό μας αγώνα με την προσήλωσή μας στην Ορθοδοξία, με την ομολογία της ορθοδόξου πίστεως. Ειδάλλως ο αγώνας μας δεν θα έχει τα επιθυμητά αποτελέσματα, ίσως και να καταστεί ανώφελος.

Ο «ανθρωποκτόνος απ’ αρχής» (Ιωάν.8,44) Σατανάς, αφού δεν κατόρθωσε με τους υπ’ αυτόν εγειρόμενους διωγμούς κατά της Εκκλησίας, να Την κατατροπώσει, εφεύρε τις πλάνες, με στόχο να νοθεύσει την σώζουσα αλήθεια της, να την αποδυναμώσει από την σωστική της δύναμη, να αποσπάσει τους πιστούς από το εκκλησιαστικό σώμα, να τους αποξενώσει από την ενότητά τους με το Χριστό. Έγειρε εξ’ αρχής, κακοδοξίες, παραδοξολογίες, αιρέσεις και πλάνες, οι οποίες υπήρξαν (και υπάρχουν ως τα σήμερα), επώδυνες πληγές στο σώμα της Εκκλησίας μας. Με την διαβρωτική δράση των αιρεσιαρχών αποσπώνται από την αδιαίρετη

Εκκλησία, απομακρύνονται από αυτή και εντάσσονται σε ομάδες και θρησκευτικές κοινότητας δικής τους έμπνευσης, οδηγούμενοι στην απώλεια των ψυχών τους.

Από τις πρώτες ημέρες της επί γης παρουσίας της η Αγία μας Εκκλησία αναγκάστηκε να αντιμετωπίσει την δίνη των αιρέσεων και των πλανών. Αναφέρουμε τους Γνωστικούς, οι οποίοι νόθευσαν την ορθόδοξη πίστη με φλύαρες φιλοσοφίες, αλλότριες θρησκευτικές διδασκαλίες και μαγικές τελετουργίες. Τον Μοντανισμό, ως ένα ψευδοπροφητικό κίνημα «καθαρότητας». Τον Μοναρχιανισμό, ο οποίος αρνούνταν το δόγμα της Αγίας Τριάδος. Τον Μανιχαϊσμό, ο οποίος δίδασκε τον δυαλισμό, την ισοθεΐα αγαθού και κακού «θεού». Τον Αρειανισμό, την πρώτη μεγάλη αίρεση, η οποία προσέβαλλε το δόγμα του Τριαδικού Θεού, υποβιβάζοντας τον Υιό σε κτίσμα και το Άγιο Πνεύμα σε απρόσωπη δύναμη. Τους Πνευματομάχους, οι οποίοι αρνούνταν τη θεότητα του Αγίου Πνεύματος. Τον Νεστοριανισμό, ο οποίος αρνούνταν την θεία φύση του Χριστού και υποβίβαζε την Θεοτόκο σε απλή γυναίκα. Τον Μονοφυσιτισμό, ο οποίος αρνούνταν την ανθρώπινη φύση του Χριστού. Τον Μονοθελητισμό και Μονοερνεργητισμό, οι οποίες αρνούνταν την ανθρώπινη θέληση και ενέργεια του Χριστού. Την Εικονομαχία, η οποία πολεμούσε τον εικονισμό την τιμή των αγίων. Τον Παπισμό, ο οποίος παρέκκλινε αρχικά στην αίρεση του φιλιόκβε και αργότερα το 1054 αποσκίρτησε, αποκόπηκε από την αδιαίρετη Εκκλησία, αποτέλεσε ιδία θρησκευτική κοινότητα, πρόσθεσε δεκάδες άλλες πλάνες και προβάλλοντας ως τα σήμερα, μια κακέκτυπη «εκκλησία», προκαλώντας αποστροφή των συγχρόνων μας προς την χριστιανική πίστη και την αληθινή Εκκλησία του Χριστού.

Επί πλέον είναι συνυφασμένος με εκατομμύρια ειδεχθή εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας. Τον **Προτεσταντισμό**, ως έναν ιδιότυπο Παπισμό, εναντίον του παραδοσιακού Παπισμού, με πρόσθεση πληθώρας νέων πλανών και κατακερματισμό του δυτικού αιρετικού Χριστιανισμού. Ειρήσθω, ότι ο Προτεσταντισμός ακολουθεί όλες τις κακοδοξίες που καταδίκασε η Ζ΄ Οικουμενική Σύνοδος. Τον 16ο αιώνα έχουμε νέα διάσπαση του Παπισμού, με την δημιουργία του αιρετικού Αγγλικανισμού, ο οποίος και αυτός έχει υιοθετήσει νέες πλάνες και έχει βυθιστεί σε πρωτοφανή ηθική κατάπτωση, καθιερώνοντας την γυναικεία «ιεροσύνη», «ευλογώντας» γάμους ομοφυλοφίλων και όχι μόνο.

Στους νεώτερους και σύγχρονους χρόνους, από τον κατακερματισμένο Προτεσταντισμό, προήλθαν νέες αιρετικές και κακόδοξες ομάδες, γνωστές ως Νεοπροτεσταντικές, (Μορμόνοι, Κουάκεροι, Αντβεντιστές, Πεντηκοστιανοί, κλπ). Στο τέλους του 19ου αιώνα εμφανίζεται και η πλέον βλάσφημη αίρεση των Μαρτύρων του Ιεχωβά, ως μια σύνοψη όλων των πλανών του παρελθόντος, στην ουσία, μια πολυεθνική εταιρεία, η οποία διδάσκει βλάσφημες κακοδοξίες, που

ανατρέπουν το Ευαγγέλιο!

Εξαιτίας της έσχατης κατάπτωσης του δυτικού Χριστιανισμού, εμφανίστηκε τον 18ο αιώνα στην Ευρώπη ο «Ευρωπαϊκός Διαφωτισμός», ένα σφοδρό αντιχριστιανικό κίνημα, κηρύσσοντας την μαχητική αθεΐα και πολεμώντας με πάθος τον Χριστιανισμό. Μάλιστα έλαβε και θρησκευτικό χαρακτήρα, με τη δημιουργία της «θρησκείας της λογικής» κατά την Γαλλική Επανάσταση! Ο δαιμονικός χαρακτήρας του κινήματος αυτού αποδεικνύεται από το ότι από αυτό προήλθαν όλα τα ολέθρια νεώτερα αντίχριστα φιλοσοφικοκοινωνικά συστήματα (μηδενισμός, άθεος υπαρξισμός, αναρχισμός, μαρξισμός, καπιταλισμός, φασισμός, ναζισμός, μιλιταρισμός, νεοφιλελευθερισμός, κλπ), τα οποία έσπειραν τον όλεθρο σην ανθρωπότητα και συνεχίζουν να την οδηγούν στον αφανισμό. Την ίδια εποχή εμφανίζεται και η Θεοσοφία, ένα άκρως αντίχριστο θρησκειοφιλοσοφικό σύστημα, το οποίο αποτέλεσε την μήτρα του συγχρόνου αποκρυφιστικού συστήματος.

Στα μισά του 20ου αιώνα, σε μια **εποχή πλήρους αποστασίας,** και έντονων διεργασιών από συγκεκριμένα διεθνή αντιχριστιανικά κέντρα, εμφανίζεται το παγκόσμιο αποκρυφιστικό κίνημα της «Νέας Υδροχοϊκής Εποχής», στο οποίο «στεγάζονται» εκατοντάδες ομάδες, νεοσατανιστικές, νεοπαγανιστικές, νεογνωστικές, φυσιολοατρικές, ομάδες «εναλλακτικών θεραπειών» (ομοιοπαθητική, ρέικι, ρεφλεξολογία, κλπ), με σαφείς αντιεπιστημονικές πρακτικές. Παράλληλα, μέσα σε αυτό το νοσηρό «κλίμα», έχουμε εισβολή στο δυτικό κόσμο (και στη χώρα μας), δοξασιών και πρακτικών των σύγχρονων ειδωλολατρικών ανατολικών θρησκευμάτων (Ινδουισμού, Βουδισμού, Κομφουκιανισμού, κ.λπ.), όπως ο διαλογισμός, η γιόγκα, το κάρμα, η αστρολογία, η μετενσάρκωση, κ.α., οι οποίες έχουν γίνει «τρόπος ζωής» για εκατομμύρια ανθρώπους, με καταστροφικές συνέπειες. Επίσης στην εποχή μας, του «ορθού λόγου», έχουμε δραματική ανάπτυξη της μαγείας, των διαφόρων μορφών μαντικής, των μέντιουμ, του υπνωτισμού, γυρίζοντας την ανθρωπότητα στις πιο πρωτόγονες μορφές ανορθολογισμού.

Να προσθέσουμε επίσης και το σύγχρονο τεράστιο και επικίνδυνο πρόβλημα της ραγδαίας εξάπλωσης, στον δυτικό κόσμο και στη χώρα μας, μέσω της κατευθυνόμενης μετανάστευσης, του **Ισλάμ**, μιας από τις πλέον βλάσφημες αιρέσεις, η οποία έχει στο ενεργητικό της φοβερά εγκλήματα, με εκατομμύρια θύματα, εξαιτίας της μισαλλοδοξίας και του φανατισμού, που επιτάσσει το δαιμονικό Κοράνιο, απειλώντας με αιματοκύλισμα και αφανισμό τον μη ισλαμικό κόσμο.

Στις δύστηνες ημέρες μας κυριαρχεί ο επάρατος Οικουμενισμός, η πλέον δαιμονική αίρεση – παναίρεση στην ιστορία της Εκκλησίας μας. Βασίζεται στην

δαιμονική «Καμπάλα», που είναι δημιούργημα του Ραββινικού κατεστημένου, και στον αντίχριστο Τεκτονισμό, με την εωσφορική κρυπτοκρατία του, στοχεύοντας να ενώσει όλες τις θρησκείες σε μία, για την δήθεν επικράτηση της παγκόσμιας ειρήνης, στην ουσία να εξαφανίσει την Εκκλησία μας στην σατανική χοάνη της πανθρησκείας. Δυστυχώς σε αυτή την παγίδα έχουν υποπέσει κληρικοί και θεολόγοι, μεταφέροντας τον Οικουμενισμό στην Εκκλησία. Εργάζονται πυρετωδώς για την απροϋπόθετη ενοποίηση του κατακερματισμένου χριστιανικού κόσμου, για την «ένωση των εκκλησιών», χωρίς την μετάνοια των αιρετικών. Και το χειρότερο: την ένωση της Εκκλησίας μας και με τις θρησκείες του κόσμου, αναιρώντας έτσι την αποκλειστικότητα της εν Χριστώ σωτηρίας, με τις σατανικής εμπνεύσεως διδασκαλίες, ότι «όλες οι θρησκείες είναι διαφορετικοί δρόμοι που οδηγούν στον ίδιο Θεό», ότι «όλες οι θρησκείες πιστεύουν στον ίδιο Θεό», ότι «όλες οι θρησκείες προσφέρουν σωτηρία»!

Σεβαστοί πατέρες, αγαπητοί αδελφοί,

Ετούτη η αγία ημέρα ας γίνει ευκαιρία προβληματισμών μας, συνειδητοποιώντας ότι κατέχουμε τον ανεκτίμητο θησαυρό της Ορθοδόξου Πίστεως. Ότι πρέπει να μείνουμε εδραίοι στην «ἅπαξ παραδοθείσῃ τοῖς ἁγίοις πίστει» (Ιουδ.3), αν θέλουμε να ανήκουμε στο Λυτρωτή μας Χριστό, να είμαστε οργανικά ενωμένοι μαζί Του και να τύχουμε της σωτηρίας. Ότι, εκτός του Χριστού και «εκτός της Εκκλησίας δεν υπάρχει σωτηρία», όπως αποφάνθηκε ο μεγάλος Πατέρας και διδάσκαλος της Εκκλησίας, άγιος Κυπριανός, καθότι, «εἷς γὰρ Θεός, εἷς καὶ μεσίτης Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, ἄνθρωπος Χριστὸς Ἰησοῦς» (Α΄Τιμ.2,5) όπως διακήρυξε ο απ. Παύλος, ότι, **η Εκκλησία είναι μία**, η Ορθόδοξη Εκκλησία μας, η αληθινή, Μία, Αγία, Καθολική και Αποστολική Εκκλησία του Χριστού, η Οποία ούτε διαιρείται, ούτε διασπάται, ούτε σφάλει, ούτε κηλιδώνεται από τις ανθρώπινες αδυναμίες. Αντίθετα, ότι αυτοτιτλοφορείται ως «εκκλησία», εκτός Αυτής, δεν είναι, δεν μπορεί να είναι, Εκκλησία, αλλά θρησκευτική κοινότητα, δημιούργημα σατανικής εμπνεύσεως. Ακόμη, ότι **δεν μπορούμε να θεωρούμαστε πιστά μέλη της Εκκλησίας, υιοθετώντας θεωρίες και πρακτικές αντίθετες με την χριστιανική διδασκαλία και κύρια τις διάφορες σύγχρονες μορφές αποκρυφισμού, (αστρολογία, μαντική, γιόγκα, διαλογισμό, μετενσάρκωση, αυτογνωσία, εναλλακτικές θεραπείες, κλπ), οι οποίες μας αποκόπτουν την κοινωνία μας με το Θεό και μας προσδένουν στον Σατανά.**

Πατρικώς παραινούμε, να εκμεταλλευτούμε όσο το δυνατόν καλλίτερα το κατανυκτικό κλίμα της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής, για προσωπική κάθαρση και αγιασμό, καλλιεργώντας ταυτόχρονα και την καθαρότητα της πίστης

μας, ως βασική προϋπόθεση για να τύχουμε της σωτηρίας.

Περιφέροντες τις Ιερές Εικόνες ας αναφωνήσουμε, εν ενί στόματι και εκ βάθους καρδίας: «Αὕτη ἡ πίστις τῶν Ἀποστόλων, αὕτη ἡ πίστις τῶν Πατέρων, αὕτη ἡ πίστις τῶν Ὀρθοδόξων, αὕτη ἡ πίστις τὴν Οἰκουμένην ἐστήριξεν» και το ιστορικό απόφθεγμα του ομολογητή της Αγίας Ορθοδοξίας, Ιωσήφ Βρυέννιου: «Οὐκ ἀρνησόμεθά σε, φίλη Ὀρθοδοξία· οὐ ψευσόμεθά σου πατροπαράδοτον σέβας· ἐν σοί ἐγεννήθημεν, και σοί ζῶμεν, καί ἐν σοί κοιμηθησόμεθα· εἰ καί καλέσει καιρός, καί μυριάκις ὑπέρ σοῦ τεθνηξόμεθα»!

Ευχομαι από καρδίας, έτη πολλά και καρποφόρος η αρξαμένη Αγία και Μεγάλη Τεσσαρακοστή!

Μετά πατρικῶν εὐχῶν,

Ο Μ Η Τ Ρ Ο Π Ο Λ Ι Τ Η Σ

+ ὁ Πειραιῶς ΣΕΡΑΦΕΙΜ